

2018-04-27

Dnr RG 2018/306

Finansinspektionen

Box 7821

103 97 Stockholm

Förändrad metod för tillämpning av riskviktsgolvet för svenska bolån

(FI Dnr 18-6251)

Riksgälden välkomnar Finansinspektionens förslag till förändrad metod för tillämpning av riskviktsgolvet för bolån. Att riskviktsgolvet överförs från pelare 2 till pelare 1 förbättrar förutsättningarna för att de kapitalkrav och minimikrav på nedskrivningsbara skulder (MREL-krav) som ställs på banker och andra kreditinstitut som ger bolån till svenska hushåll kan upprätthållas även vid betydande strukturförändringar på svensk bankmarknad.

Effekter på kapital

Finansinspektionen har sedan finanskrisen, tillsammans med övriga stabilitetsvårdande myndigheter, arbetat för att på olika sätt stärka det svenska banksystemets motståndskraft. Riskviktsgolvet för bolån utgör en central del i denna strävan. Det är enligt Riksgäldens mening viktigt att dessa krav upprätthålls så länge riskerna kopplade till bostadsmarknaden och hushållens skuldsättning består.

Såsom riskviktsgolvet för närvarande är utformat riskerar det emellertid att undermineras till följd av pågående strukturförändringar i det svenska banksystemet (Nordea Bank ABs beslut att flytta huvudkontoret till Finland). Därtill kommer det på sikt att ske regelverksförändringar som med största sannolikhet kommer att framtvunga förändringar i riskviktsgolvet utformning. Finansinspektionen förslag utgör därför en nödvändig anpassning till pågående omvärldsförändringar. Riksgälden ställer sig bakom att dessa anpassningar görs.¹

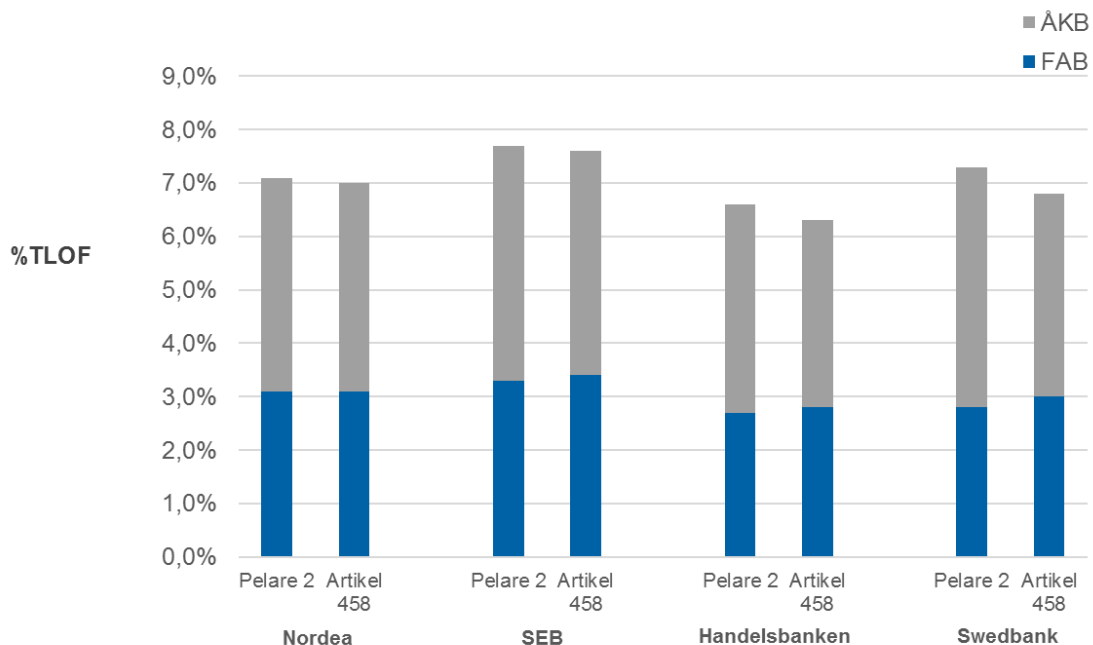
¹ En effekt av förslaget är att andelen kapitalkrav i pelare 1 ökar. Som en konsekvens av detta minskar marginalen till den nivå där automatiska utdelningsrestriktioner inträder. I det avseendet innebär förslaget en viss minskad flexibilitet för Finansinspektionen att hantera kapitalbrister hos instituten. Finansinspektionen pekar dock på att en liknande flexibilitet kommer att finnas även framledes i och med att det framtida riskviktsgolvet kan avaktiveras vid behov. En förutsättning för att denna flexibilitet ska kunna uppnås fullt ut är emellertid att Riksgälden, efter att Finansinspektionen beslutat om en avaktivering av golvet, fattar nya MREL-beslut som speglar förändringarna av kapitalkraven.

Effekter på MREL

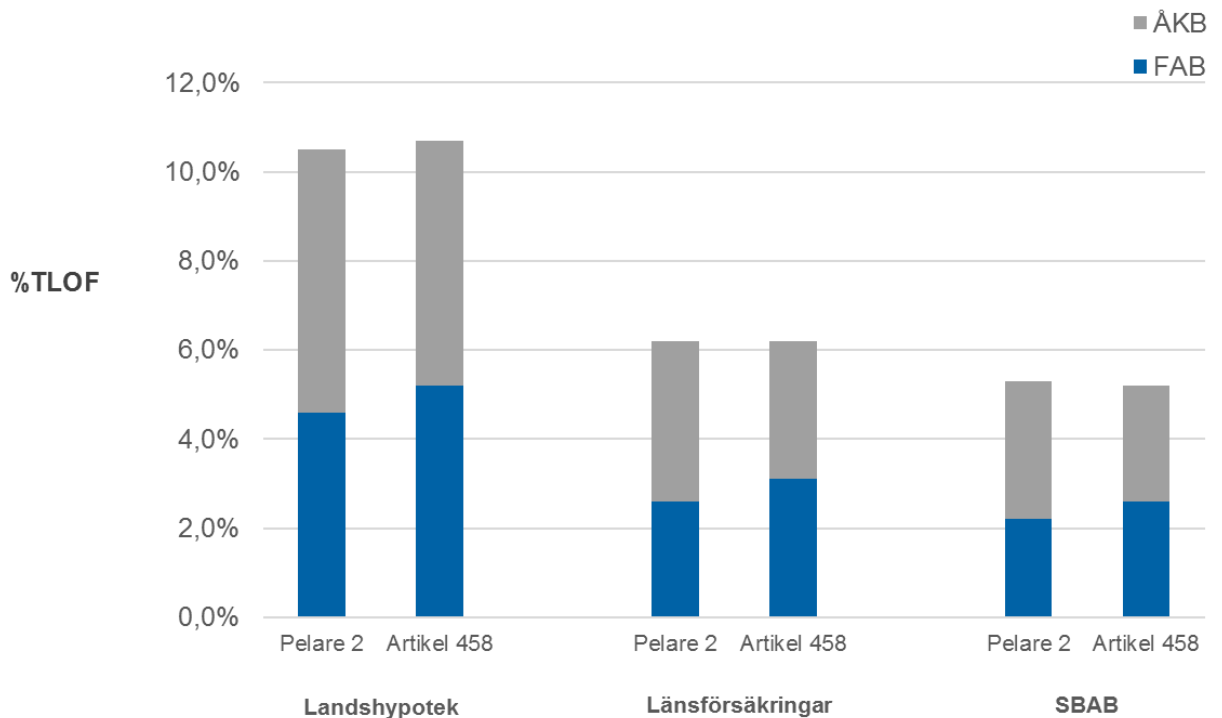
De minimikrav på nedskrivningsbara skulder som Riksgälden ställer inom ramen för sitt resolutionsuppdrag bestäms utifrån de kapitalkrav som gäller för varje enskilt institut. I de två delar som MREL-kravet består av (förlustabsorberings- respektive återkapitaliseringsbeloppet) räknas vissa komponenter av kapitalkraven in, medan andra exkluderas helt eller delvis. Huruvida exkludering görs beror dels på vilken del av kapitalkravet komponenten ingår i (minimikapitalkravet, kombinerade buffertkravet eller pelare 2-kravet), dels på motivet till varför komponenten införts (institutspecifik förlusttäckning eller makrotillsynsrisiker).

Finansinspektionens förslag påverkar inte nämnvärt institutens samlade kapitalkrav i nominella termer. Däremot innebär det en omfördelning mellan kapitalkravens olika delar i och med att riskviktsgolvet upphör att vara en komponent i pelare 2 och i stället omfördelas till pelare 1 (minimikapitalkravet och det kombinerande buffertkravet). Detta får betydelse för både nivån och sammansättningen på MREL-kravet. För de institut som tillämpar interna modeller för bolån ökar förlustabsorberingsbeloppet medan återkapitaliseringsbeloppet minskar. Den sammantagna effekten blir att MREL-kravet minskar något för de berörda instituten (se diagram 1 och 2). Effekten på MREL blir störst för de institut som har en stor andel bolån i sin balansräkning.

Diagram 1. Effekt på MREL-kraven (procent av totala skulder och kapitalbas)²

² Beräkning baserad på uppgifter som låg till grund för Riksgäldens MREL-beslut i december 2017.

Diagram 2. Effekt på MREL-kraven (procent av totala skulder och kapitalbas)³

Att MREL-kraven påverkas på detta sätt beror huvudsakligen på att dagens riskviktsgolv innehåller vissa implicita buffertinslag. Enligt det regelverk som styr Riksgäldens tillämpning av MREL-kraven får buffertar exkluderas vid beräkningen av MREL.⁴ Riksgäldens tolkning är dock att sådana exkluderingar bara får göras om buffertarna faktiskt ingår i det kombinerande buffertkravet eller om de implicita buffertkraven (som följer av Finansinspektionens nuvarande metod för riskviktsgolvet) är motiverade av makrotillsynsskäl.⁵

Finansinspektionens förslag medför att dagens implicita buffertar blir faktiska buffertkrav, vilka – till skillnad från dagens implicita variant – kommer att exkluderas i sin helhet i beräkningen av både förlust- och återkapitaliseringsbeloppet. Att MREL-kraven sammantaget minskar något till följd av detta är en logisk konsekvens av att

³ Beräkning baserad på uppgifter som låg till grund för Riksgäldens MREL-beslut i december 2017.

⁴ [Kommissionens delegerade förordning \(EU\) 2016/1450 av den 23 maj 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterier som avser metoden för att fastställa minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder.](#)

⁵ Vid beräkning av återkapitaliseringsbeloppet har Riksgälden valt att inte exkludera de implicita buffertkrav som är motiverade av makrotillsynsskäl. Detta eftersom återkapitaliseringsbeloppet inte styrs av huruvida pelare 2-kraven är makrotillsynsmotiverade eller ej, utan utifrån en bedömning av vilka kapitalkrav som bedöms vara tillämpliga efter resolution. (Se *Frågor och svar om Riksgäldens beslut avseende minimikravet på nedskrivningsbara skulder*, Dnr: 2017/221 https://www.riksgalden.se/globalassets/dokument_sve/om_riksgalden/finansiell-stabilitet/qa-mrel-beslut-171220.pdf)

återkapitaliseringsbehovet för ett institut i resolution minskar när andelen faktiska buffertinslag i kapitalkraven ökar.

Skuldandelsprincipen

Riksgälden har fastslagit ett antal principer för hur instituten bör uppfylla MREL-kravet för att betraktas som resolutionsbara, däribland att minimikravet bör uppfyllas med en viss andel skulder (skuldandelsprincipen). Till skillnad från det beslutade MREL-kravet ska skuldandelen beräknas som en procentandel av institutets riskvägda exponeringsbelopp.⁶ Denna andel bestäms utifrån det återkapitaliseringsbelopp som Riksgälden fastställer i samband med de årliga besluten om MREL-kravet och ligger fast till dess att nästa års MREL-krav beslutas.

Finansinspektionen förslår medför en kraftig och momentan ökning av de berörda institutens riskvägda exponeringsbelopp. I kombination med att procentandelen som används för att beräkna skuldandelen ligger fast under ett år gör detta att volymen skulder som instituten behöver hålla för att uppfylla skuldandelen också ökar kraftigt. Detta är en tillfällig beräkningsteknisk effekt som följer av hur Riksgälden har valt att utforma skuldandelsprincipen. Förutsatt att Finansinspektionens förslag beslutas ser Riksgälden ett behov av att göra vissa korrigeringar av hur skuldandelsprincipen tillämpas för att neutralisera dessa effekter.

I detta ärende har riksgäldsdirektör Hans Lindblad beslutat efter föredragning av analytiker Tom Andersson. I den slutliga beredningen har även analytiker Frank Farrell deltagit.

Lindblad, Hans, beslutande

Andersson, Tom, föredragande

---

⁶ Se *Frågor och svar om minimikravet på nedskrivningsbara skulder*, Dnr: 2017/221, https://www.riksghalden.se/globalassets/dokument_sve/om_riksghalden/finansiell-stabilitet/mrel-fragor-och-svar-pm.pdf.